

MIJAJĄCY (14) *part praes act*

a jasne.

sg m N mijający (2). ◊ G mijając(e)go (1). ◊ D mijając(e)mu (1). ◊ f N mijającą (1). ◊ n N mijając(e) (2). ◊ N pl subst mijając(e) (1). ◊ G mijających (5). ◊ L mijających (1).

Sł stp s.v. *mijać*, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. *mijać*.

1. *Przechodzący obok* (5) : Azásćie nie pytáli mijáiących [*transeuntes*] drogą? *BudBib Iob* 21/29; *ModrzBaz* 141v.

W *połączeniach szeregowych* (3): rozlicznie Páná bluźniono: ktore bluźnienie od czworákich go ludzi potkáło: to ieft siedzących/ łtoiących/ mijáiących/ y wifzających. *LatHar* 320, 275, 338.

2. *Przemijający; zanikający, ginący* (8) : bo tu [*na świecie*] wízytkie rzeczy fą mijáiące: dziś fą á iutro ich niemáíz *SkarŻyw* 103, 368; *SkarKaz* 485a.

W *przeciwstawieniach*: »mijający ... nie ustawający, zostawający« (2): Bo y w łowie infza ieft rzecz głoś mijáiący/ infza też ieft rzecz moc zoftawáiąca *RejPosWiecz*³ 97v; Bo to [*ziemia i jej dziwne rzeczy*] wízytko mijáiące/ á to tám [*szczęście wiernych w niebie*] nigdy nieuftawáiące. *SkarŻyw* 207.

W *porównaniach* (3): Będzie też iáko proch miáłki zgráią cudzych twoich/ y iáko peł mijáiący [*sicut gluma transiens*] zgráią okrutnikow. *BudBib Is* 29/5, *Soph* 2/2; *SkarKaz* 122b.

3. *Unikający, omijający [co]* (1) : Téż ieftliby Furmánie álbo Woźnice máiętność álbo kupią kupiecką zá naymem wioząc mieyfćá myt przeiecháli: oni tylko fámí ná fwych rzeczách y koniách niech będą karáni (*marg*) O Furmániech Cłó miiáiących. (–) *SarnStat* 1100.

Synonimy: 1. *przechodzący*; 2. *ginący, przemijający, ustawający*; 3. *chroniący się, wiarujący się*.

Cf **MIJAĆ**